

ramme; den begrænsede Adgang til at faa Eksporttilladelse, Statsmærker, var et Punkt, som maatte ramme, men jeg erklærer for Resten ikke Rigtigheden af det Udtryk, at det er en Monopolisering. Jeg tror, at man med fuld saa megen Grund kan tale om, at der for Øjeblikket finder en Monopolisering Sted i forskellige Kommuner, som ved deres Vedtægter have sat ligefremme Skranker lige over for Landbrugets Indførsel. Jeg tror, at man lige saa fuldt kan tale om Monopolisering for disse Kommuner Vedkommende, som man kan tale om Monopolisering efter Lovforslaget her.

Den anden Grund, som det ærede Medlem havde til at være misfornøjet med Lovforslaget, var, at det vilde bringe Tab for Landbruget ved Nedsættelse i II. Klasse af en stor Mængde Kød. Ja, jeg kan hertil ikke sige andet, end at det naturligvis er et af de Punkter, hvor Fremtiden vil belære os om, hvorvidt det ærede Medlem har Ret eller ej. Men naar vi — ja, jeg beder det ærede Medlem undskylde, at jeg igen bruger Udtrykket „vi“ som Repræsentant for Landbruget, det ærede Medlem har maaske ogsaa en Gang brugt Udtrykket „vi“, naar han talte som Repræsentant for Gejstligheden — naar vi altsaa ikke tro, at det Tab, som er forbundet med Nedsættelse af Kødet i II. Klasse er saa stort, at vi ikke tør risikere det, naar vi tro, at de Goder, som vi opnaar ved Lovforslaget, ere saa betydelige, at vi tør tage det Tab, ja saa maa Fremtiden vise, om det ærede Medlem har Ret i, at Tabet er saa stort, at man hellere skal lade være at lovgive paa det Omraade. Indtil videre tror jeg, at Landbruget tør løbe den Risiko.

L. Christiansen: Jeg skal fatte mig meget kort; Sagen er vel nu snart udebetet. Jeg kan ikke nægte, at de tvende Opgaver, som nærværende Lovforslag søger at løse, har min fulde Sympati. Forslaget gaar jo ud paa gennem Statskontrol at skaffe Sikkerhed for, at hvad der udføres her fra Landet af fersk Kød og Kødvarer, kan komme paa Udlandets Marked i god og sund Stand, samtidig med at det søger at lette Forbindelsen mellem Landets Byer indbyrdes. Men samtidig med at man erkender dette, er man ikke blind for, at der er store praktiske Vanskeligheder. Det har Erfaringen ogsaa allerede lært os ved de Forhandlinger, der ere førte her i Gaar og i Dag. Det er et vanskeligt Spørgsmaal at løse; man

kan meget let komme til at begaa Uret til en enkelt Side. Der har jo af flere ærede Talere været peget meget stærkt paa et Forhold — og navnlig meget stærkt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) — nemlig dette, at dette Forslag vil gribe ind i mange mindre private Eksportørers Interesse, og det kan heller ikke nægtes, det har jo ingen bestridt, ej heller den højtærede Landbrugsminister. Eksempler paa det finde vi i Bilagene under Nr. 6. Men over for dette Spørgsmaal ser jeg ikke rettere, end at, dersom man vil det, som er det næstbedste efter det at kunne udføre levende Dyr, hvad vi nu paa mange Maader ere forhindrede fra at gøre i stor Maalestok, da maa vi sikkert gaa til at gøre Garantien for, at der eksporteres gode Varer, saa stor som vel muligt, og med Hensyn til dette Spørgsmaal kan jeg fuldt ud slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Lyngby (Piper). Vel tror jeg, der kan være enkelte, der i Øjeblikket vil lide under det, men paa den anden Side er jeg tilbøjelig til at tro, at dersom vi tænke os dette Lovforslag gennemført, vil ganske sikkert mange af disse smaa Eksportører søge til de statskontrollerede eller offentlige kommunale Slagterier for at faa deres Dyr afhændede og solgte derigennem, og det ville de især gøre paa Grund af den eventuelle Forsikring af Dyrene paa disse Slagterier, hvormed det næstforeliggende Forslag beskæftiger sig. Jeg ser ikke rettere, end at man maa gaa til dette. Det er en absolut Fordel for Eksporten, navnlig derved, at denne kan samles fra færre og større Udførselssteder.

Med Hensyn til det saa meget omstridte Punkt i Lovforslagets § 5, andet Stykke, kan jeg ikke andet end udtale, at jeg fuldt ud slutter mig til Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, idet jeg formener, at naar Kødet er underkastet Statskontrol og har faaet Statens Mærke som anden Klasses Kød, saa sejler det ikke under falsk Flag, naar det føres ind i de Byer, som Afsætningen herefter vil komme til at ligge aaben for, saa vide vedkommende, hvad de købe, og det gælder navnlig, naar de, som Lovforslaget ogsaa giver dem Lov til, inden for Kommunen maa ordne deres Bestemmelser med Hensyn til Salget af disse Varer, paa hvad Maade de ønske det. I saa Tilfælde forekommer det mig rigtignok at være en aldeles unødvendig Kontrol at ville forlange en Kontrol paa ny i Indførselsbyen.

Der kunde være andre Ting, jeg kunde